

den største Gevinsts Vedkommende af Hensyn til Konkurrencen med de udenlandske Lotterier, og for de smaa Gevinsters Vedkommende, fordi dette vil nødvendiggøre en Formindskelse af 240,000 Kr. paa de andre Gevinster. Udvalgets Flertal maa dog fastholde sin Henstilling til Finansministeren. Naar den største Gevinst i Planen for Lotteriet paa 130,000 Lodder sættes til 150,000 Kr., som nu er Beløbet for den største Gevinst, vil der dog med Til lægsgevinsten være en om end kun svag Mulighed for en samlet Gevinst af 200,000 Kr., og selv de 150,000 Kr. vil ogsaa være en tilstrækkelig stor Sum til her i Landet at tilfredsstille Ønskerne om at vinde en Formue. Og naar Finansministeren udtaler, at man anser den foreslaaede Plan for et Lotteri paa 130,000 Lodder for den mest formaalstjenlige, bl. a. „fordi de mindste Gevinster ifølge denne ere paa 100 Kr.“, taler dette formentlig til Gunst for Udvalgets Ønske om ogsaa i den mindre Plan at sætte dette Beløb som den laveste Gevinst, da de 60 Kr. end ikke dække Spillerens Indskud, naar Stempelafgiften medregnes. De 50,000 Kr., der spares fra den største Gevinst, maatte helst anvendes til at forøge Antallet af Gevinster paa 2,000 Kr. og 1,000 Kr., og paa den anden Plan kunde de 240,000 Kr. indvindes ved at formindske Antallet af Gevinster paa 1,000, 500 og 200 Kr., hvorved dog Forholdet mellem Gevinster (ca. 24.000) og Lodder i denne ikke vilde blive mindre end i Planen for 130,000 Lodder.

I Udvalget har der været fremsat Ønske om, at den ved Lov af 19de Februar 1861 fastsatte Stempelafgift af Lotterisedlerne, 10 Øre, kunde forandres saaledes, at den nedsattes til 5 Øre for de mindste Lodder og til Gengæld forhøjedes for de større Lodder. Da imidlertid Antallet af de mindste ($\frac{1}{8}$ og $\frac{1}{10}$) Lodder er saa stort, at Statskassen vilde lide et forholdsvis betydeligt Tab ved en saadan Nedsættelse af Stempelafgiften for disse Lodder, har Udvalget ikke ment at kunne fastholde denne Tanke, da Udvalgets Flertal snarere ønskede at skaffe Statskassen en forøget

Indtægt gennem Forandringen af Stempelafgiften. Dette vilde kunne opnaas ved at sætte Stempelafgiften til 10 Øre for $\frac{1}{8}$ og $\frac{1}{10}$ Lodder, 15 Øre for $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{5}$ Lodder, 20 Øre for $\frac{1}{2}$ Lod og 25 Øre for $\frac{1}{1}$ Lod, hvilket vilde skaffe Staten en forøget aarlig Indtægt af Stempelafgiften af ca. 220,000 Kr., men da der næredes Frygt for, at en saadan Forhøjelse af Stempelafgiften kunde virke til Skade for Salget af Lodsedler, har man undladt at stille Ændringsforslag.

Et Mindretal af Udvalget (Hedemann og Høst) kunde have ønsket Stempelafgiften helt ophævet, men da dette ikke har fundet Tilslutning blandt Udvalgets øvrige Medlemmer, og da derved den for Statskassen beregnede større Indtægt ved Udvidelsen af Lotteriet ganske vilde bortfalde, stilles intet Ændringsforslag derom.

Udvalget har endelig stillet Ændringsforslag Nr. 2 til Lovens Titel, da det foreliggende Lovforslag ikke ophæver Loven af 6te Marts 1869, der tværtimod bliver bestaaende i alt væsentligt.

Der har i Udvalget været forhandlet, om der ikke kunde være Anledning til at skærpe Forbudet i denne Lovs § 3 mod Handel med Lotterisedler af ikke autoriserede Kollektører, men man har taget Afstand herfra i det Haab, at de vedkommende Myndigheder ville have deres Opmærksomhed henvendt paa den nu i høj Grad stedfindende ulovlige Kolligieren.

Et Mindretal (*Nordby*) kan ikke tilraade en Udvidelse af Loddernes Antal, da det ikke skønner rettere, end at Staten derved animerer til Spil, hvad den efter Mindretallets Mening ikke bør.